

3 er 3 for meget

Vi er et ungt par som bor i et gammelt husmandssted på midtsjælland, Mette på 30 og Søren på 36 år. Huset er blevet bygget om for ca. 8 år siden. Den gamle stald er inddraget til soveværelse, badeværelse og en lille gang. Jeg, Mette har det sidste ca. halve år ment at der var noget galt i huset, men ikke vidst hvad. Da jeg længe havde haft ondt i ryggen og hofterne, samt havde følt at jeg blev banket om natten, når jeg havde sovet i vores seng, begyndte vi at undersøge om der måske kunne være jord/vand stråler der generede os.

Vi byttede side i sengen og jeg sov lidt bedre i nogle dage. Men så begyndte min mand at få ondt, så ondt, at han selvom han ikke tror på den slags, flyttede sengen en torsdag aften, da han var blevet så træt af at have ondt i nakken og hovedet hver morgen.

Hver morgen var det som om at jeg havde fået tæv med et boldbræt og nogen havde krænget mine hofter 180 grader rundt og jeg kunne næsten ikke gå om morgenen. Nogle uger gik hvor jeg spiste en del piller, men jeg kunne ikke forstå at jeg havde ondt, da jeg var i god fysisk form. I løbet af dagen fik jeg det bedre og om aften igen kunne grave have.

Jeg gik til lægen da det begyndte at være hele dagen at jeg havde ondt og det var blevet som om jeg havde ild i rygraden. Lægen kom med en god forklaring på, at når man om natten slapper af, bliver overanstrengte muskler stive. Hun slog på mine reflekser steder og fandt ud af at jeg slet ikke havde nogen..... Jeg gik hjem med en recept på nogle piller og en henvisning til nærmeste sygehus, hvor jeg næste dag mødte op for at få taget en hel del blodprøver for at se om jeg havde en betændelses tilstand.....Jeg var ifølge alle prøverne helt rask.

En arbejdskollega havde hørt mig fortælle om vores tilstand i huset og foreslog at vi fik hjælp ude fra og gav mig nummeret til Erling.

Her i huset var det ikke længere nemt at sove og vi blev lidt halvsyge, og da vores hunkat med dårlig hjerte pludselig blev meget syg og dyrlægerne ikke kunne give os et svar, blev vi nødt til at prøve noget vi ikke havde prøvet før. vi flyttede vores seng inde i stuen for at finde ud af om det var jordstråler, men jeg havde stadig ondt i ryggen, nu var det "kun" som om der var ild i min ryg.

I den tid der gik inden Erling kom, snakkede jeg meget om det her, og vores venner og familie grinede meget af os. Der var ikke rigtig nogle der kunne forestille sig at det var det. Der kom mange gode bud på hvorfor vi havde det i huset som vi havde, men ingen kunne forklare, hvordan det gik til at vores hunkat begyndte at spise lidt efter ingen af os kom i soveværelset længere. Vi sov i stuen ind til Erling kom.

Dagen kom hvor Erling skulle komme, solen skinnede varmt og eftersommeren havde ikke helt givet slip.

Vi satte os ned i køkkenet ved spisebordet og Erling fortalte hvordan han ville gribe det her an.

Min mand må have tænkt sit, da Erling "tunede ind" på den rigtige kanal. Jeg viste Erling rundt og bag efter bad han om at komme uden for. Jeg tror vi fulgte efter ham som 2 små hunde, men han tog det pænt.

I soveværelset spurte han om huset var fra slutningen af 1800 tallet, jeg sagde det blev bygget i 1900. Jamen der må da være blevet bygget til, sagde Erling? jaaa måtte jeg tilstå, dette er den gamle stald. Når... så kan jeg bedre forstå det, sagde Erling og arbejdede videre.

Erling gik hele huset igennem før vi gik udenfor.

Rundt om soveværelset stoppede han op og bad mig komme hen. Min mand stod ved ham og Erling spurte til om jeg havde haft en stikken ind i hovedet ved tinderne og om jeg havde kunnet lugte brændt tobak som ikke var min egen?? Jeg svarede at jeg havde haft det som om nogen havde stukket en kniv eller noget andet skarpt ind i mit hoved og at jeg kunne lugte brændt men ikke at det var specielt brændt tobak. Jeg sagde også at jeg kunne blive helt hysterisk når jeg kunne lugte det i bilen og kunne få min mand til at holde ind til siden på motorvejen fordi jeg kunne lugte noget brænde..

Nå venner, sagde Erling, ... der er tale om en gammel mand der har boet i ejendommen, og han er en rigtig sur gammel gnavpot, han har ikke behandlet sine dyr pænt, han har rent faktisk været noget af et svin. Han kan ikke lide at Mette laver om i huset, flytter rundt på tingene og møblerne. Han har kastet sin "kærlighed" på Mette, og når hun ikke gør hvad han beder hende om, bliver han vred, og "slår" hende.

Erling fortalte at manden havde en hest(pony), muligvis en ko eller to, men ellers var der kun grise.

Min mand og jeg kiggede på hinanden men sagde intet.

Vi gik alle tre indenfor og fik en hurtig kop kaffe, hvor efter vi gik ind i soveværelset hvor det var at den gamle gnavpot ville være til at komme til..

Jeg blev brugt som lokkedue og efter at Erling havde fortalt mig hvordan det ville foregå og at jeg kunne sige stop når som helst hvis det gjorde ondt, gik han i gang.

Erling tog mine hænder, jeg sad på sengen og Erling overfor på en stol. Erlings hænder begyndte at sitre og vejtrækningen blev tung og rolig. Selv min vejtrækning kom i en dimension jeg ikke vidste at jeg kunne..... Erling begyndte at spørge om jeg kunne mærke "åndens tilstedeværelse" jeg sagde at jeg brændte i ryggen, men det havde det jo gjort i mange mange uger. Jeg kunne ikke lugte noget brændt trods ånden var kommet meget tæt på. Pludselig havde jeg lyst til at holde mig for næsen, for der stank af gylle. En tung ubehagelig tyk stank der ikke var til at holde ud. Erling sagde" du sidder jo nu i en gammel stald og "ånden" lugter ikke specielt godt" han er en gammel ildelugtende "gris". Jeg kunne mærke min hals snører sammen, jeg fik lyst til rømme mig og hoste hele tiden, men holdt lidt igen, da det ikke var mig der havde behovet, men at det var "Ånden" der gav mig

lysten.

Da Erling var færdig havde jeg det meget mærkeligt. Det var som om jeg var beruset og jeg var helt slatten. Jeg sad og hang på sengekanten og kunne lige så godt falde om kuld og nappe en time eller to på øjet.

Mette er du der sagde Erling.....hmmm det tror jeg nok svarede jeg sagte.

Vi gik ud i køkkenet og drak et kæmpe glas vand, for at stemmen blev normal igen. Det var godt nok underligt.....jeg følte at jeg manglede noget, og samtidig var jeg noget rundt på gulvet.

Erling gik ind i soveværelset igen for lige at fange de sidste to der også rendte rundt.....hmmm min mand tænkte virkelig sit, det var dog som pokker, ikke en men tre, hvor mange har vi egentlig boende.....

Erling "fangede" de to sidste og sendte dem over på den "anden side". Der var en lille pige på 2-4 år som muligvis var død af tuberkulose og den anden var en meget velklædt herrer der gik rundt i huset, som også havde boet her, men som ikke forvoldt megen skade. Han sov godt nok med mig, men gjorde mig ikke ondt.

Da min mand hørte at der nu er to "gamle og døde mænd" som har sovet sammen med os og primært i midten for at få mig for dem selv, blev han lidt bekymret. Utroskab er ikke noget vi holder af.....men vi grinte og jeg sagde, så tror da pokker at jeg er så træt om morgnen, jeg har haft travlt hele natten med de to døde og om dagen har jeg mit hyr med den levende ægte mand.

Erling startede med at heale mig, for at give os noget energi igen til at komme oven på. Vi fik også begge af vide at vi ville kunne føle stor træthed og influenza lignende tilstand de næste dage. Vi ville også kunne få hovedpine og migræne, men at det ikke ville være som før og at vi skulle være meget opmærksomme på vores krop og søvnrytme.

Da Erling var færdig med at heale mig hang jeg nærmest og svævede samtidig med at jeg var meget træt i kroppen.

Søren fik også en tur, men som så meget andet i dette forløb mærkede han ikke ændringer.

På mændenes køn måtte Erling sige at mænd som regel var lidt "tunge" eller også kaldet mindre sensitive over for disse seancer/processer, og i Sørens tilfælde skulle der nok en raket i rumpen på ham, før han mærkede noget. Jeg grinede og kunne lige se det for mig, men ideen var da hver at overveje.....

Vi fik en god snak om den "åndelige verden" og selv min mand måtte nikke ind imellem, da der kom nogle facts på bordet. Det mere psykologiske om hvordan vi er som personer i vores hverdag, var nok mere det Søren bed mærke i, for hvordan kunne Erling sidde i vores køkken og fortælle Søren hvilke drømme og visioner Søren havde, uden at kende ham. Og så hvordan Søren kunne gribe forskellige ting an i hverdagen, både på arbejde og i privaten.

Turen kom til vores syge hunkat der ikke havde spist i flere mdr. og som var opgivet at dyrlægerne. Erling fjernhealede hende og vi så måbende til da hun bøjede sig over madskålen. Hun havde dog ikke lyst eller kræfter til at spise men retning så ud til at være lagt.

Jeg fik til opgave at lave en rød cirkel på vores soveværelses væg, som jeg morgen og aften skulle bruge til at "grounde" mig selv. Jeg maler billeder og andre kreative ting, og når jeg fordyber mig i mine hobbys forsvinder jeg lidt væk. Det vil sige at jeg koncentrere mig så meget, at jeg forsvinder ind i en form for trance, jeg høre og ser hvad der sker omkring mig, men reagere ikke på det. Jeg er dybt optaget af det jeg laver. Det betyder så også at jeg har alle mine forsvarsmekanismer nede og at jeg rent faktisk holder "åbent hus" for alle de ånder der kan "tune" ind på min frekvens.....hmm tænkte jeg, så jeg måtte i gang med at lære at "lukke døren" bag mig, så jeg ikke tiltrak nye ånder hele tiden.

Dagen efter havde jeg valgt at holde fri og det var slet ikke en dårlig ide. Jeg havde det virkelig underligt. Der var en underlig tomhed, jeg ikke helt kunne sætte ord på.

Jeg havde for første gange i rigtig mange uger ikke hovedpine, og jeg havde ikke den fornemmelse af at været blevet tævet med et boldt bræt i ryggen og jeg havde ikke "ild i rygraden" som jeg havde haft i flere uger.

Jeg fik ikke lavet noget som helst den dag, men jeg fik slappet af.

Vi havde fået af vide af Erling at vi ikke skulle lave noget hårdt fysisk arbejde i en små 14 dage, da vores kroppe lige skulle vende sig til den nye tilstand. Især min, da den jo havde været meget forkrampet i flere mdr. og den skulle lige have en chance for at finde sig selv igen.

14 dage gik og vi skulle give vores tilbagemelding til Erling om hvordan det stod til i huset.

Der var kommet ro, vi kunne nu begge sove godt. Hunkatten havde spist lidt den første uge, men så var det gået med af bakke igen og vi måtte aflive hende 3 uger efter Erling havde været hos os. Vi ved stadig i dag ikke helt hvad hun fejlede.

Jeg var blevet lidt for god til at grounde mig selv, idet at jeg faldt i søvn af det. Så nu er der skåret ned på de minutterne jeg skal gøre om dagen.

Søren havde ikke mærket ændringer hos sig selv, men havde opserverede mig og kunne se at jeg havde meget bedre, og at jeg lå ordentligt om natten og ikke sammenbøjet i fosterstilling som jeg plejede.

Med hensyn til de personer der havde været i huset, undersøgte vi det jo selvfølgelig dagen efter Erling havde været her.

Vores naboer har boet her i lidt over 40 år og nabo konen er opvokset her på egen, så da vi spurte til hvem der havde boet i huset kunne hun give en temmelig god historie.

I 1998 fra flytter et gammelt ægtepar som havde boet i huset i 40 år. Konen (Gudrun) havde været gift før med en meget velklædt herre, som er død for nogle år siden. Han hed Mikkel, beskrivelsen af ham og hans væsen, gjorde os sikre på at han var den ene "ånd". Før Mikkel og Gudrun, boede der en gamle sur gnavpot med en pony som han var meget ond ved. Han var en lille mand på knapt 150 cm. høj, men meget bred over skuldrene, han var ond mod sine dyr, han havde muligvis haft en ko eller to men ellers havde han nogle grise. Han havde boet her i nogle år imens vores nabokone var barn.

Vi fandt ud af at der var fejl i kirkebøgerne, da der stod at Klaus (Gudruns anden mand) og Gudrun havde boet her fra 1926 til 1998. Normalt kan man ikke få disse informationer, hvis man ikke er i "lige linie" med afdøde, men manden på kirkekontoret var nu alligevel tilpas nysgerrig, så han undersøgte navnene i de forskellige databaser og vi måtte erkende at der var nogle fejl og mangler. Så var det jo heldig at vi kunne finde svarene hos naboen.

Den gamle gnavpot hed i folkemunde Fanø. Erlinng var kommet med et navn: enten Svenn eller Svend eller Svendsen. Vi har endnu ikke kunne finde ud af om han hed et af disse navne.

Den lille pige beskæftigede vi os ikke med, men en dag havde nabokonen været til fest hos sin bror, der kunne huske at før Fanø, havde der boet en familie med deres søn, som var blevet enebarn, da hans lille søster var død meget tidligt..